

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 19

Úřad městské části Praha 19

se sídlem: Semilská 43/1, 197 00 Praha 9 – Kbely

odbor výstavby – stavební úřad

detašované pracoviště: Albrechtická 825, 197 00 Praha 9 – Kbely

Telefon: 286 852 470, IDS : ji9buvp

Č.j.: P19 8926/2026-OV/KR

V Praze dne 10.7.2026

Sp.zn.: SZ P19 8926/2026/2

Vyřizuje: Bc. Krondáková

e-mail: krondakova.hana@praha19.cz

telefon: 286 852 470

Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o.
Klicperova 3208/12
150 00 Praha 5 – Smíchov
IDS dc6q2wa

ROZHODNUTÍ O ODMÍTNUTÍ ŽÁDOSTI

Výroková část:

Odbor výstavby Úřadu městské části Praha 19, jako obecní stavební úřad příslušný podle § 30 odst. 1 písm. f) a § 30 odst. 3 písm. a) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový stavební zákon“) a podle vyhlášky č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy, kterou se vydává Statut hlavního města Prahy, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "stavební úřad") v souladu s ustanovením § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) posoudil žádost ze dne 1.7.2026, kterou pod č.j. 8926/2026 podala společnost:

Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o., IČ 034 41 725, Klicperova 3208/12, 150 00 Praha

(dále jen "žadatel"), a na základě tohoto přezkoumání podle § 15 odst. 1 InfZ

o d m í t á

žádost poskytnutí informace dle InfZ, o poskytnutí následujících informací, v celém rozsahu tj.:

„...dovoluji si Vás oslovit ve věci poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“). Právo na informace je ústavně zaručeným právem zakotveným v čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), jakož i v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) a v čl. 42 Listiny základních práv Evropské unie.

Tímto Vás žádám o poskytnutí kopií rozhodnutí a jiných dokumentů vydaných Vaším stavebním úřadem za období od 01.04.2026 do 30.06.2026, a to podle nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb... I podle předchozího zákona č. 183/2006 Sb. (rozhodnutí vydávaná podle přechodných ustanovení...).

Požadujeme poskytnutí dokumentů pouze v případech, kdy je stavebníkem (investorem, žadatelem) právnická osoba a zároveň se jedná o pozemní stavbu (budovu).“

Vyloučené typy dokumentů

Dle zákona č. 183/2006 Sb.:

- kolaudační souhlas / kolaudační rozhodnutí (§ 122)
- rozhodnutí o předčasném užívání stavby

- rozhodnutí o zkušebním provozu
- dodatečné povolení stavby (§ 129 odst. 2 a násl.)
- územní rozhodnutí o změně využití území (§ 80)
- územní rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území (§ 81)
- územní rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků (§ 82)
- rozhodnutí o ochranném pásmu (§ 83)

Dle zákona č. 283/2021 Sb.:

- kolaudační rozhodnutí (§ 230–235)
- povolení předčasného užívání stavby (§ 236)
- povolení zkušebního provozu (§ 237)
- povolení změny využití území (§ 215)
- povolení dělení nebo scelování pozemků (§ 216 a § 217)
- rozhodnutí o stanovení ochranného pásma (§ 218–220)
- dodatečné povolení stavby (§ 256)

Účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, na něhož se vztahuje rozhodnutí správního orgánu:

Hubexo Czech Republic and Slovakia, s.r.o., IČ 034 41 725, Klicperova 12, 150 00 Praha

Odůvodnění:

Dne 1.7.2026 obdržel povinný subjekt žádost žadatele, kterou žadatel požaduje poskytnutí úplných elektronických kopií rozhodnutí (resp. dokumentů nahrazujících rozhodnutí) vydávaných stavebním úřadem v rámci územních a stavebních řízení dle „starého“ stavebního zákona č. 183/2006 Sb., zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a dle stavebního zákona, a to plošně za vymezené období (za časové období tří měsíců od 1.4.2026 do 30.6.2026), a pro právnické osoby, s požadavkem na zaslání celých dokumentů (včetně výroků, podmínek i odůvodnění). Žádost obsahuje požadavek na masivní objem nestrukturovaných dat (správních rozhodnutí), která se týkají všech pozemních staveb (budov) bez infrastruktury a vyžadují rozsáhlé vyhledávání a následné zpracování.

Svou žádost žadatel podložil 10 body nazvané „Právní a metodická východiska pro vyřízení žádosti“.

Povinný subjekt žádost posoudil a dospěl k závěru, že se v daném případě nejedná o standardní výkon práva na informace ve smyslu a účelu InfZ, nýbrž o zjevné zneužití práva na informace, které spočívá v systematickém přenášení povinností a nepřiměřené šikaně veřejné správy a proto žádost odmítl.

Povinný subjekt se při posouzení žádosti podrobně zabýval argumentací žadatele, zejména jeho odkazem na ústavní rozměr práva na informace, nepřípustnost odmítnutí z důvodu komerčního využití, restriktivní výklad institutu zneužití práva, otázky anonymizace a judikaturu správních soudů.

Povinný subjekt konstatuje, že uvedené obecné právní teze jsou mu známy a v obecné rovině s nimi souhlasí. Právo na informace je základním právem a omezení tohoto práva je třeba vykládat restriktivně. Stejně tak platí, že samotná skutečnost komerčního využití informací či opakovanost žádostí zpravidla samy o sobě nepostačují k odmítnutí žádosti.

Tyto závěry však nelze aplikovat izolovaně, nýbrž vždy v kontextu konkrétních skutkových okolností posuzované žádosti, jak vyplývá z ustálené judikatury správních soudů. Právě individuální posouzení konkrétní žádosti a jejího kontextu je rozhodující pro závěr o tom, zda se ještě jedná o legitimní výkon práva na informace, či již o jeho zneužití.

Stavebnímu úřadu je mimo jiné znám názor nadřízeného správního orgánu, který se s uváděnými námitkami podrobně vypořádal v rozhodnutí v rámci jiných odvolacích řízení, kde dospěl k jednoznačnému závěru, že **jednání žadatele naplňuje znaky zneužití práva na informace a to zejména s ohledem na systematický, opakovaný a celostátní charakter žádostí, jejich plošnost, formulářovou povahu a rozsah, jakož i prokazatelné využívání získaných informací k**

podnikatelským účelům prostřednictvím placených databází, přičemž současně dochází k nepřiměřenému přenášení podnikatelského břemene žadatele na veřejnou správu. Odvolací orgán současně výslovně uvedl, že ačkoliv samotná administrativní náročnost či opakovanost žádostí nejsou samy o sobě důvodem k odmítnutí žádosti, v kombinaci s dalšími uvedenými okolnostmi (zejména systematickým sběrem dat za účelem jejich zpeněžení) již představují kumulativní znaky zneužití práva.

Povinný subjekt považuje tento právní závěr nadřízeného orgánu za určující a v nyní posuzované věci z něj vychází, neboť skutkový i právní rámec žádosti je shodný.

K tomuto vyhodnocení dospěl povinný subjekt dále v souladu s rozsudkem NSS č.j. 1 As 17/2008-67 ze dne 7.5.2008, který uvádí následující: „*Právo na informace se řadí mezi politická práva jednotlivců. Jeho smyslem je kontrola činnosti veřejné správy (resp. tzv. povinných osob), mimo jiné též kontrola vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem.*“

Zneužití práva se často projevuje v jednání osob vůči orgánům veřejné moci. Výše uvedená žádost a obdobná podání směřující vůči orgánům veřejné moci pak ochromují jejich činnost. Ty jsou přehlcneny a nemohou se naplno věnovat vyřizování své agendy. Státní orgány a orgány státní samosprávy mají povinnost přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti, základní smysl a účel InfZ je však kontrola výkonu veřejné moci. Judikatura správních soudů spatřuje smysl a účel informačního zákona zejména jako prostředek účinné sebereflexe veřejné moci a prostředek prevence, mimo jiné též kontrola vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem, když povinnost zodpovědět dožadované informace zpravidla vede veřejnou moc k tomu, aby se chovala řádněji, než kdyby se veřejné kontroly nemusela obávat.

Povinný subjekt dle všech dostupných podkladů, (žádost, webové stránky žadatele atd.) dovodil, že cílem podání žádosti jsou pouze soukromé zájmy žadatele a jedná se tedy o institut zjevného zneužití práva na informace ve veřejném právu tak, jak tento institut pojímají správní soudy.

Z veřejně dostupných internetových stránek žadatele je patrné, že informace opakovaně získávané žadatelem (dříve Istav Media, s.r.o., nyní Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o.) od povinných subjektů prostřednictvím svých žádostí o poskytnutí informace jsou využívány k podnikatelským účelům, žadatele, když žadatel tyto informace zprostředkovává dalším subjektům (svým klientům) za finanční úhradu (viz <https://www.istav.cz/cs/istav-smart>). Sám žadatel na svých internetových stránkách uvádí, že zdrojem informací shromážděných v jeho databázi jsou mimo jiné též stavební úřady. Žadatel nabízí svým klientům aktuální a přesné informace o plánovaných stavbách v České republice a na Slovensku, ať se jedná o soukromé, komerční nebo veřejné projekty. Z uvedeného vyplývá, že cílem žadatelovy žádosti bylo poskytnuté informace povinným subjektem zpeněžit.

K námitce žadatele, že informace mohou být využívány i ke komerčním účelům a že takové využití nemůže být důvodem pro odmítnutí žádosti, povinný subjekt uvádí, že odmítnutí žádosti není založeno na samotném komerčním účelu.

Jak vyplývá i z výše uvedeného rozhodnutí odvolacího orgánu, komerční prvek představuje pouze jednu z dílčích okolností, která ve spojení s dalšími znaky (systematičnost, plošnost, absence vazby na kontrolní funkci práva na informace) dokládá skutečný účel žádosti.

Nadřízený orgán se rovněž zabýval odkazem na směrnici (EU) 2019/1024 a uzavřel, že tato směrnice dopadá na otevřená data a datové soubory, nikoliv na individualizovaná správní rozhodnutí, jejichž plošné poskytování v podobě požadované žadatelem nelze pod tento režim podřadit. Tento právní závěr považuje povinný subjekt za správný a plně na něj odkazuje.

K námitce žadatele týkající se restriktivní aplikace institutu zneužití práva povinný subjekt uvádí, že tento institut byl v daném případě aplikován na základě konkrétních skutkových okolností a v návaznosti na právní posouzení nadřízeného orgánu ve skutkově totožné věci, který existenci zneužití práva výslovně shledal.

K posouzení konkrétní žádosti povinný subjekt uvádí, že žádost nesměřuje k individuální kontrole činnosti povinného subjektu, ale k systematickému získávání „surových“ dat pro další zpracování.

Argumentace žadatele týkající se anonymizace, ochrany osobních údajů, poskytování nepravomocných rozhodnutí, účastenství v řízení či práva na informace o životním prostředí není pro posouzení věci rozhodná.

Důvodem odmítnutí žádosti není existence zákonných výluk z poskytování informací ani otázka rozsahu anonymizace, ale závěr o zneužití práva na informace jako takového, který brání věcnému vyřízení žádosti.

Povinný subjekt dospěl k závěru, že jednání žadatele naplňuje znaky zneužití práva, a to z těchto důvodů:

1) Systematický, opakovaný a celostátní charakter žádosti:

Z veřejně dostupných informací je nepochybné, že žadatel systematicky a s pravidelnou čtvrtletní periodicitou (jak sám uvádí ve své žádosti) shromažďuje totožné rozsáhlé soubory dat od velkého množství stavebních úřadů po celé České republice. Žadatel tak založil svou podnikatelskou činnost na outsourcingu práce na povinné subjekty. Tím obchází smysl InfZ a přenáší ne veřejnou správu břemeno rutinního sběru, třídění a zpracování informací, které by z logiky věci měl provádět on sám jako podnikatel.

2) Neprůměrná zátěž vedoucí k ochromení činnosti úřadu (šikana veřejné správy):

Rozsah žádosti je mimořádně extenzivní. Vyžaduje se poskytnutí kopií všech specifikovaných rozhodnutí za čtvrtletí. Zákon ukládá povinnost chránit osobní údaje (§ 8a odst. 4 InfZ a GDPR). Poskytnutí kopií rozhodnutí v elektronické podobě vyžaduje manuální a časově extrémně náročnou anonymizaci stovek dokumentů. Vynaložení takového objemu administrativní práce na uspokojení jedné podnikatelské žádosti by paralyzovalo řádný výkon agendy odboru výstavby. Tato žádost je v kontextu systematické a komerční činnosti žadatele zjevně nepřiměřená a šikanózní.

Dle právní teorie se zneužitím práva rozumí chování, kterým má být dosaženo nedovoleného výsledku, avšak takové chování samo o sobě není zakázané; dovolené je ovšem jen zdánlivě. Základní zásada zneužití práva je výslovně uvedena v ust. § 8 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dle kterého zjevné zneužití práva nepoživá právní ochrany. Ačkoliv tato zásada není výslovně zakotvena v žádném právním předpisu veřejného práva, má své důležité a nezbytné uplatnění i v tomto případě. Zásada zákazu zneužití práva je jednou z nejdůležitějších a je prostoupena celým právním řádem. Za zneužití práva lze dle výkladu správních soudů označit takové jednání, jež je pocítováno jako zjevně nespravedlivé pro svůj rozpor s určitými základními hodnotami, dále pak jednání, jímž je dosahováno nedovoleného výsledku, rovněž jednání osoby, která vykonává své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti, nebo jednání osoby, která vědomě a záměrně uplatňuje práva v rozporu s jejich smyslem a účelem. Za šikanózní jednání pak lze označit takové jednání, z něhož je patrná zjevná svévolnost a účelovost určitého jednání.

Žádost žadatele nelze hodnotit jako standardní výkon ústavně zaručeného práva na informace, neboť nevykazuje žádný vztah k potřebě kontroly činnosti povinného subjektu či k hospodaření s veřejnými prostředky. Má povahu předem připraveného formuláře, který je prakticky v nezměněné podobě rozeslán v pravidelných intervalech mnoha stavebním úřadům. Žádost postrádá individuální vazbu na činnost povinného subjektu a nesměruje k zajištění kontroly jeho fungování, nýbrž představuje plošný sběr dokumentů pro soukromé podnikatelské účely žadatele.

Žádost žadatele ze dne 1.7.2026 tak zjevně naplňuje znaky zneužití práva, neboť svou žádostí směřuje k cíli, který je zcela v rozporu se smyslem a účelem práva na informace.

Z dostupných podkladů je nepochybné, že žadatel získané informace využívá za účelem vlastního obohacení. Povinnému subjektu je nadto známo, že žadatel takto postupuje systematicky a vůči mnoha povinným subjektům.

Povinný subjekt proto podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím žádost v celém rozsahu odmítl.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k odboru stavebního řádu Magistrátu hlavního města Prahy podáním u zdejšího správního orgánu.

Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

Bc. Hana Kronďáková, v. r.

vedoucí odboru výstavby

Obdrží:

Doručuje se:

Hubexo Czech Republic and Slovakia s.r.o., Klicperova 3208/12, 150 00 Praha 5